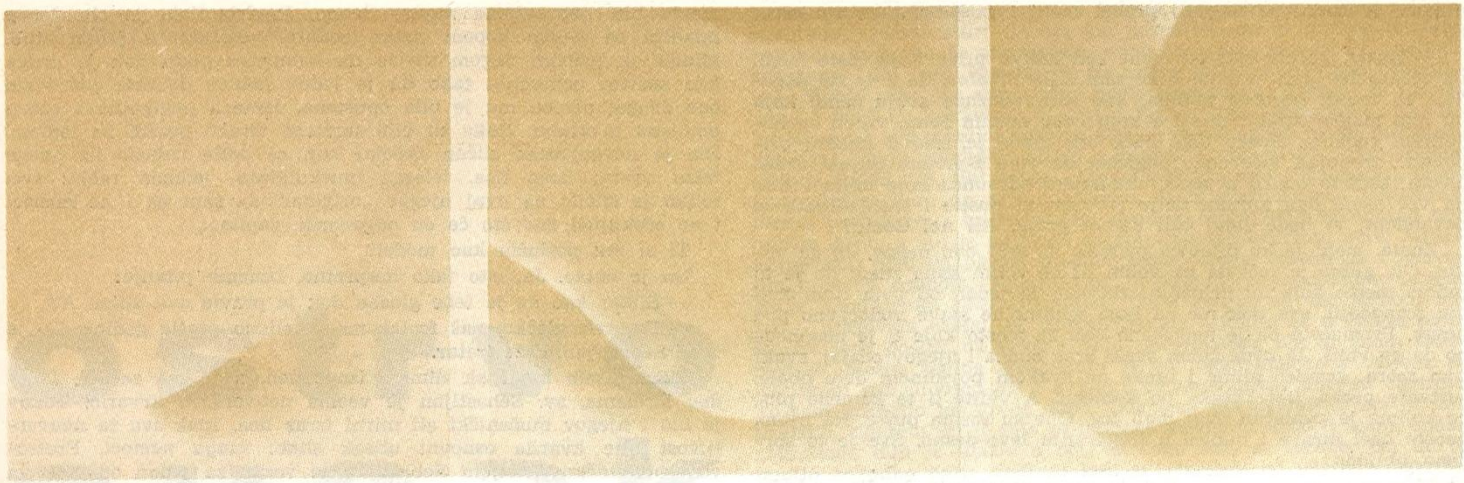

GLUPAČA OPASNOST

istok geister

Ako bi vas neko upitao koju psihičku osobinu biste pridali ženi, koju možemo nazvati glupačom, besumnje biste se odlučili na lakomislenost. Tačno. Ni jedan drugi pojam nije tako adekvatan i tako neopovrgljiv. Međutim, da li uopšte znamo šta reč lakomislenost znači? Osim za glupaču, ova reč može da važi i za mlade ljude, za rasipnike i pijanice. Jer za svakoga od njih kažemo da je lakomislen jer u svojim postupcima veoma malo razmišlja unapred; rasipnež, rasipa dobra, koja je teško zaraditi i još teže se od njih rastati, pijanac, nije svestan i neće da bude svestan uništavanja svog položaja u društvu. Iz navedenih primera možemo da izvučemo zaključak, koje vrline lakomislenost ugrožava: to su budućnost, imovina i ugled. A to su kameni temeljci ljudskog života.

Međutim, još uvek nas muči semantička struktura toga pojma. Šta znači udruživanje misaonosti i površnosti ili lakoće u odnosu na ugroženost kao socijalnu dimenziju? Smatrati se ugroženim, znači pre svega, biti svestan opasnosti. Olako shvatiti ugroženost znači, ili biti svestan opasnosti bez bojazni i straha ili da je ne sagledavamo u dovoljnoj meri. Sve to, kao što vidimo, deluje jednom s indiferentnom, a drugi put negirajućom moći. Indiferentnost i negacija su dva oblika lakomislenosti.

Mada između jednog i drugog značajnog pojmovnog oblika nema mnogo razlike — mogli bi govoriti čak kao o jednoj jedinoj stepenovanoj stepenosti: pojmovi moraju, da bi njihov efekat bio potpun, dozvoliti određeno funkcionalno dopunjavanje. Negiranje opasnosti znači izazov opasnosti, što je spram njene prirode agresivnosti sasvim dovoljan povod za napad. Indiferentnost znači tolerisanje opasnosti. Funkcionalno dopunjavanje deluje tada kao tolerantnost prema napadu opasnosti.

Međutim, postoji još nešto po čemu se poznaje glupača, a o čemu vas niko neće pitati. To je stražnji deo tela, zadnjica, dupe. Ne radi se o nekim fiziološkim karakteristikama (iako bi steatopigija mogla dobro poslužiti kao dokaz) već o načinu lansiranja tog tela u komunikacione ciljeve. Lansiranje je već samo po sebi u potpunoj suprotnosti sa evolucionim okretom ženske fizionomije za 180 stepeni. Animaličan interes za zadnjicu je kod muškaraca u stvari latentno prisutan i on se aktualizira, mada kao sporedan interes, no, nas ovde ne zanima zadnjica kao erogeni koncentrat, jer bi u tom slučaju morali da govorimo o ženi uopšte. Zadnjica nas interesuje kao komunikaciono isticanje, kao socijalna kategorija na nivou određenog seksualno-socijalnog tipa. Svaki seksualno-socijalni tip plasira telo na svoj način. Tako dama plasira grudi, prostitutka noge, koketa oči i glupača zadnjicu. Odgovarajuće tome prilagođene su i funkcije. Dama pobira lovorike, prostitutka ide do kraja, koketa izaziva, dok glupača jednostavno doleti.

Glupača je dakle jedina, koja se ne savlađuje. Još više, mogli bi da kažemo, da su postupci dame prostitutke i kokete programirani. Naime, svaki gest, svaka reč, su u tim sistemima ponašanja unapred smišljeni. Glupača je jedina koja se ne savlađuje, koja ne zna kakav smisao i značenje ima pojedini gest ili reč, koja ne zna šta će se zbog ove reči ili gesta s njom dogoditi. Glupača nema sistema. Već činjenica da glupača plasira baš zadnjicu, fizičko i erogeno najneovladljivo područje, potvrđuje mišljenje o glupači kao o najjadnijem polnom biću.

Definisanjem lakomislenosti postupke glupače smo definisali kao tolerantnost prema napadu opasnosti. Opasnost predstavlja u bivalentnom polnom svetu strukturu. Sem glupača, pomenuti seksualno-socijalni tipovi žena u toj strukturi učestvuju afirmativnom ulogom. Tako je opasnost kod njih potpuno udomaćena. Glupača u toj strukturi učestvuje delom indiferentnom, delom negirajućom ulogom. Ove dve uloge opasnosti tako reći i ne dodiruju, već imaju prema njoj sakralan odnos. Za glupaču je opasnost svetà svetá opasnost.

Razume se, udomaćena opasnost više i nije nikakva opasnost. To što glupača prihvata, opasnost, takvu kakva je, pokazuje neverovatnu fleksibilnost, a to je substanca koja će u narednih sto godina biti najviše cenjena.

Sa slovenačkog prevela
BETI MURIĆ